

שער בין במקום החלק שנראים בהם הגוונים הם עדות והוכחה על מה שאמרנו לעיל דהיינו שהם הוכחה שז"א זכה לקבל מוחין מאבא ואמא כי המוחין שבראש הם בוקעים המצח ומתפשטת הארתם ומאירה את פני ז"א, **יְהֵא סְהִדוּתָא בְּהוּ תְּלִיא** שהרי ענין העדות תלויה בפנים כמ"ש הכרת פניהם ענתה בם, ולכן כל הפנים בין במקום השערות ובין במקום הפנוי מעידים על חיוורא וסומקא.

וּבְכָלֵא תְּלִיא סְהִדוּתָא גם בכל גופו תלוי עדות זו מפני שנה"י דאז"א עם המוחין מתפשטים בגופא דז"א עד סיום רגליו. **אֲבָל הַיֵּי תִקְרֹבִי דְּבוֹסְמָא, תְּוֹרָא וְסוּמְקָא, סְהִדוּתָא לְאַבָּא וְאִמָּא** אבל אלו ערוגות הבושם שהן תרין תפוחין שבפנים דז"א שיש בהם גווני לבן ואדום הם עדות לאבא ואמא כי הלבן הוא עדות לאבא והאדום עדות לאמא. כיון שהארת המוחין שבתלת חללי מוחא בוקעים המצח ובולטת הארתם לחוץ בסוד התפילין, ומשם נמשכים הארתם בפני ז"א משא"כ בשאר הגוף. **סְהִדוּתָא לְאַחֲסָנָא יְיָרִית וְאַחִיד לֹון** והם מעידים על הירושה שירש ז"א מאבא ואמא ואוחז בהם, כי המוחין שקבלו או"א מא"א הם מורישים אותם לז"א ועל זה מעיד אור פני ז"א שזכה ליקח מוחין מאבא ואמא עצמם ולא כמו הנוק' שמקבלת המוחין רק מז"א. **וְהֵא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן אוֹקִימָנָא** והרי בברייתא שלנו למדנו, **כִּמְה פְּרָסִי בֵּין תְּוֹרָא לְסוּמְקָא** כמה מרחק פרסאות בין גוון הלבן לגוון האדום בהיותם עדיין למעלה בא"א קודם שלקחום או"א והורישום לז"א כי שורשם בשתי זרועות א"א וכל רוחב גופו מפסיק ביניהם ונמצא מרחק רב ביניהם ואף על פי כן ברדתם לז"א,

וְאַתְּפִלֵּן בֵּיהּ בְּחָדָא נכללים גווני הלבן והאדום בז"א כאחד בפניו, אלא שלפעמים נראה לבן ולפעמים נראה אדום.

בְּסִטְרָא דְחַוּוּרָא. כִּד אֲתַנְהִיר מְנַהִירו דְחַוּוּרָא

דְּעִתִּיקָא כאשר נכלל גוון האדום בגוון הלבן, והוא כאשר מקבל

ז"א הארה מהארת הפנים, **חֲפִיָּיא הֵהוּא חַוּוּרָא עַל סוּמְקָא** אז מכסה

גוון הלבן שבפנים דז"א הנמשך לו מאבא על גוון האדום הנמשך לו מאמא, ועי"ז אזיל

סומקא ואתי חיוורא כי הסומקא מתכסה ע"י החיוורא החופה עליו. **וְכָלְהוּ**

בְּנַהִירו אֲשֶׁתִּפַּח וכולם אפילו הגוון האדום נמצא בהארה ובלובן, והוא עצמו

מאיר בחסדים. **וְכִדִּין בְּתִיב** ואז כתוב (במדבר ו) **יָאֵר יְהוָה פָּנָיו**

אֵלָיו דהיינו שפני ז"א מאירים ומזהירים משם הוי"ה ב"ה ומסתלקים מז"א פנים של

דינים וזעם. **וְכִד חֲיִיבִין סְגִיָּאִין** [קט"ז], **תְּלִיין דִּינִין בְּעֶלְמָא**

וכאשר מתרבים הרשעים וגורמים לסילוק המוחין אז הדינים תלויים בעולם,

אֲשֶׁתִּפַּחַת סְגִירוּתָא בְּכָלָא (ס"א בְּעֶלְמָא) ונמצאת סגירה בעולם, דהיינו

שנסגרו ונתבסו מז"א אור המוחין שמצד אבא וכל שכן אור דא"א. **וְסוּמְקָא**

אֲתַפְּשֵׁט בְּאַנְפִּין, וְחָפָא כָּל (נ"א עַל) **חַוּוּרָא** ורק אור המוחין

דאמא שהם גוון אדום מתפשטים בפנים של ז"א, וחופה ומכסה את הגוון הלבן שהם

המוחין דמצד אבא, דהיינו שמתגבר הסומק על החיוור. **וְכִדִּין כָּלָא אֲשֶׁתִּפַּח**

בְּדִינָא ואז הכל נמצא בדין, דהיינו אפילו המוחין שמצד אבא, וכ"ש מוחין דאמא,

אור הרשב"י

[קט"ז] מהרח"ו בספר דרך אמת סגר המילים "חייבין סגיאין".

הלימוד היוכימי

באופן שהחיוור והסומק תמיד כלולים יחד ואין ביניהם מרחק כמו שהיה בהיותם עדיין בא"א כי בא"א הם היו בשתי הזרועות ויש ביניהם מרחק כמה פרסאות. **וְכִדְיִן פְּתִיב** ואז נאמר (תהלים לד) **פָּנֵי יְהוָה בְּעוֹשֵׁי רָע** ר"ל שכאשר אין מעשה הדור כשרים מעוררים את הדינים ומתגברת טיפת גבורות דאמא אז פני ז"א כביכול הם של זעם ומתפשטים למאתים שבעים עולמות כמגין ר"ע. (בגדי קנאה פתיב) (ישעיה נט) **בְּגִדֵי נָקֶם** **וְכָלֹא בְּהָאֵי תִלְיָא** והכל בזה תלוי, ר"ל כל השינוי הזה בין גוון אדום לגוון לבן ובין הארת הפנים, לבין פני זעם ח"ו הכל תלוי בפרצוף ז"א לפי מעשה התחתונים, לאפוקי פני א"א שהם תמיד בהארת פנים, **וּבְגִין דָּא סְהֵדוּתָא הוּא בְּכָלֹא** ולכן לפי זה פני ז"א הם עדות על הכל כי אם פניו מאירים מורים לטוב ואם לאו ח"ו מראים לרע.

כַּמָּה וְכַמָּה מְאִירֵי תְרִיסִין (מְחַפָּאן) מְחַפָּאן לְהֵנִי גִוּוֹנִי, מְצַפָּאן לְהֵנִי גִוּוִי כמה וכמה מלאכים בעלי מגינים שהם עושים המלחמה מחכים ומצפים לאלו הגוונים לפעול במידת הרחמים, או ח"ו למידת הדין. דהיינו בשעה שמאיר גוון לבן בעלי החסד גוברים ובעלי הדין מחכים עד שיאיר גוון אדום, ובשעה שמאיר גוון אדום בעלי הדין גוברים ובעלי החסד מחכים. **כִּדְ נְהִירִין גִּוּוֹנִי, כָּל עֲלָמִין פִּלְהוּ בְּחֵדוּ** כאשר מאירים אלה הגוונים של הפנים בגוון לבן כל העולמות הם בשמחה כמ"ש באור פני מלך חיים, כי עתה נמשכים חיים טובים בעולמות. **בְּזִמְנָא דְנִהִיר תְּוֹרָא, כָּלֹא אֶתְחִיזוּ בְּהֵוָה גִּוּוֹנָא** בזמן שגוון הלבן מאיר כל הפרצופים והעולמות נראים ג"כ באותו גוון כי הלובן מתגבר ומאיר אור החסד בכל העולמות. **וְכִדְ אֶתְחִיזוּ בְּסוּמָקָא כָּלֹא**

הלימוד היומי

הָכִי אֶתְחִזִּי בְּהִיּוֹא גִּוּנָא וכאשר ח"ו גוון האדום נראה בפרצוף העליון כל העולמות והפרצופים נראים כך בגוון אדום כי הדין מתגבר והגבורות שולטות.

מפרש ט' תיקוני דיקנא דז"א

בְּאֵלִין תִּקְרֹבִין דְּבוֹסָמָא באלו ערוגות הבושם שהם הלחיים ב' תפוחי הפנים, **שְׁאֲרֵי דִיקְנָא לְאַתְחִזָּאָה, מִרִּישָׁא**

דְּאוֹדְנִין מתחיל להראות ולהתגלות דיקנא דז"א התיקון הראשון יצא מכנגד ראש האזניים, **וְנִחִית** ואח"כ התיקון השני והשלישי ירדו סביב הפה בשפה העליונה והתחתונה **וְסֻלִּיק בְּתִקְרֹבָא דְּבוֹסָמָא** ואח"כ התיקון הרביעי עולה

ומכסה את הלחיים שהוא מרחב הזקן והוא בתפוחי הפנים ששם שאר התיקונים, **שְׁעָרִין אוֹפְכִין דִּדִּיקְנָא, בְּתִקְוָנָא יָאָה שְׁפִיר** [קכ] שערות

השחורות של הזקן דז"א מסודרות בתיקון יפה ונעים, ור"ל אפילו שהם גבורות והן שחורות וצריכות להיות מעורבות זו בזו בכל זאת הן רחמים ומסודרות יפה. **בְּגִיבָר תִּקְיָה,**

שְׁפִיר ונראה ז"א בהם כגבור חזק ויפה דהיינו בחור יפה תואר שכוחו עליו ובעל

אור הרשב"י

ישראל ולנצח אויביהם, בסוד ה' איש מלחמה ה' שמו. והיינו סוד הדיקנא שיש כאן בחי' השפעת הרחמים העליונים מהכתר, ולזה יהיו דיניו בסוד הנקמה לאויבים ולרחמים לישראל. והרחמים נשפעים מהכתר, דרך החכמה, אל בחי' זו הנקראת דיקנא, שהם י"ג מקורות לשפע הנשפע מדיקנא לדיקנא.

[קכ] סוד הזקן ביארו בס' אילימה (מעין ד' תמר ג' פכ"ד והלאה) בארוכה, ותחילת דבריו, כי הדיקנא היא הבחי' האחרונה לתי' רישא דז"א, ופתח השער לתי' גופא. ועם היות שהתי' הקודמים בכולם גבורות, הדיקנא כולה רחמים, כי הזקן מורה על הכבוד, ואין שם עליון מתכבד בדין, אלא ברחמים. אך בחי' הדין שבו היא לשונאי

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000